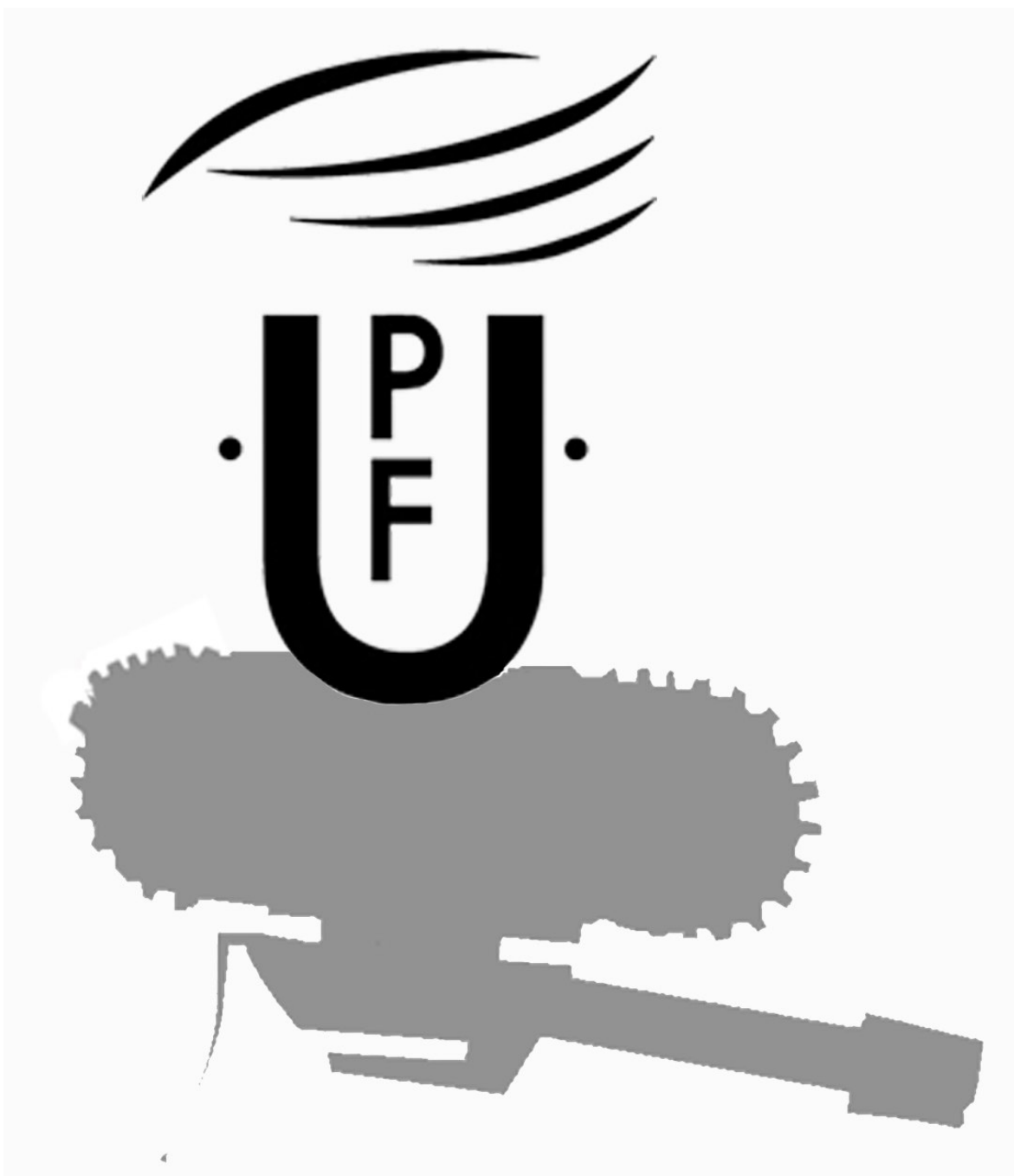

LES EMPRESES DE LA GUERRA A LA UNIVERSITAT POMPEU FABRA

La cara oculta de la universitat pública catalana

Índex:

1.- Introducció.....	3
2.- Relació de les noves tecnologies i la indústria militar: <i>El cicle armamentista</i>	4
3.- Indra.....	6
3.1.- Seus i delegacions.....	6
3.2.- Accionistes.....	6
3.3.- Govern corporatiu.....	6
3.4.- Història	7
3.5.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra.....	7
3.6.- Relació amb la indústria militar.....	7
4.- GTD-Ingenieria de Sistemas y de software.....	9
4.1.- Seus i delegacions.....	9
4.2.- Govern corporatiu.....	9
4.3.- Filials.....	9
4.4.- Història	9
4.5.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra.....	10
4.6.- Relació amb la indústria militar.....	10
5.- Siemens.....	11
5.1.- Siemens-Espanya.....	11
5.2.- Govern corporatiu de Siemens-Espanya.....	11
5.3.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra.....	11
5.4.- TECOSA (Telecomunicación, Electrónica y Conmutación, S.A).....	11
5.5.- Relació amb la indústria militar.....	12
6.- T-Systems.....	13
6.1.- Govern corporatiu de T-Systems Espanya.....	13
6.2.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra.....	13
6.3.- Relació amb la indústria militar.....	13
7.- Grupo AGBAR.....	14
7.1.- Història.....	14
7.2.- Accionistes.....	15
7.3.- Govern Corporatiu.....	15
7.4.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra.....	15
7.5.- EMTE.....	15
7.6.- Relació amb la indústria militar.....	15
8.- Altres empreses.....	17
9.- Fòrum Social i Empresarial.....	18
10.- Associació d'empreses i institucions 22@Network.....	19
11.- La cultura de la pau a la Universitat Pompeu Fabra.....	20
12.- Fomentar els valors democràtics i socials des de la Universitat.....	21
14.- Bibliografia.....	22

1.- Introducció: *L'ingrés de les empreses privades a la Universitat pública Catalana.*

L'aprovació i imposició de les últimes reformes legals han suposat un nou pas cap a la privatització de la Universitat pública Catalana.

Amb la *Ley Orgánica de Universidades* (LOU) i la *Llei d'Universitats de Catalunya* (LUC) s'han obert de bat a bat les portes de les universitats a les empreses privades, ja que aquestes tenen dret a estar, a través dels consells socials, en els llocs de govern dels centres d'educació superior.

En el Consell Social, que entre les seves funcions té l'aprovació dels pressupostos i el disseny del planejament estratègic de la Universitat, hi ha un representant directe de les organitzacions empresarials. El Consell també està autoritzat (art.87 de la LUC) a crear un Fòrum format per empreses, institucions i entitats socio-culturals que l'assessorarà en les seves funcions.

Però no només les empreses entren al consell social, sinó també en el màxim òrgan de govern de la Universitat, el Consell de Govern.

La LOU va fixar que tres membres no-docents del Consell Social estiguessin en el Consell de Govern, i per tant, això suposa que persones totalment alienes a la comunitat universitària prenguin decisions executives.

En els últims anys, i les reformes en el marc normatiu han ajudat en això, la presència de les empreses privades a les universitats, ja sigui en òrgans directius (Consell Social, de Govern) o en format de publicitat (presentacions en aules, cartells, etc...), ha anat en augment als Països Catalans. Aquest fet és extremadament preocupant, ja que l'ingrés d'agents amb interessos particulars i antagònics al conjunt de la societat suposa un retrocés en l'assoliment de l'objectiu de construir una universitat crítica, de qualitat i pública, perquè aquestes entitats privades només prenen decisions que van encaminades a l'obtenció del màxim benefici particular, i per tant, no vetllen per fomentar els valors socials i democràtics.

És molt important destacar, i denunciar, que moltes de les empreses privades que entren a la Universitat tenen negocis obscurs i poc ètics (explotació laboral, inversions en la indústria militar, poc respecte pel medi ambient, etc...).

En aquest dossier s'analitzen les vinculacions amb la indústria militar que tenen diverses empreses que estan relacionades amb la Universitat Pompeu Fabra, ja sigui a través del Fòrum Social i Empresarial o de l'Associació 22@Network.

2.- Relació de les noves tecnologies i la indústria militar: *El cicle armamentista*. Apunts d'Economia Mundial per Arcadi Oliveres (2003)

És un cicle que comença a cada estat, un cop a l'any, quan s'aproven els pressupostos generals de l'Estat.

Els pressupostos generals inclouen el pressupost de defensa, que té diverses partides:

- Personal
- Manteniment
- Inversions (es divideixen en: R+D (Recerca + Desenvolupament), Instal·lacions i Armes).

Conceptes importants a conèixer per entendre el cicle armamentista:

1.- Pressupost de defensa (despesa militar): un cop desapareguda l'amenaça del bloc de l'Est, els estats occidentals no han reduït els pressupostos de defensa. Per tal de mantenir-los s'han buscat enemics ficticis: amb les teories de Huntington es justifica l'amenaça confucio-islàmica, quan en realitat Arabia Saudí és el principal client de la indústria armamentística dels EUA.

Això demostra que hi ha altres motius pel manteniment dels pressupostos de defensa:

- Inèrcia: a l'hora d'elaborar els pressupostos, cada departament demana el que es tenia l'any anterior més la inflació.
- Fires: al llarg de l'any es fan diverses fires d'exhibició d'armament a les que assisteixen les autoritats militars dels estats.
- Complex militar industrial: el lobby que forma la indústria d'armes pressiona a l'hora d'elaborar el pressupost de defensa. Pressiona a través de militars, universitats amb investigació militar, ministres de defensa, comerciants d'armes...

DESPESA MILITAR MUNDIAL	
1987	1.000.000.000.000 \$
1993	750.000.000.000 \$

Dels 250 mil milions que es redueixen, la major part pertanyen a la URSS.

2.- Recerca+Desenvolupament: És la part de la despesa que més s'ha mantingut. Ara s'estudien sobretot míssils i armes biològiques.

Es té mitificada la R+D militar com a reportadora de beneficis civils (Internet, radar...). Però es pot plantejar que si dediquéssim els mateixos diners a la investigació civil, serien més productius (per exemple, Alemanya i Japó es van desenvolupar espectacularment ja que tenien la R+D militar prohibida després de la II Guerra Mundial, mentre que la URSS es va dedicar a acumular armament).

Les darreres guerres, i en especial la guerra a l'Iraq, posen de manifest la relació existent entre les empreses vinculades a les Noves Tecnologies (Nova Economia i Tecnologies de la Informació i Comunicació) i la indústria d'armament. És obvi que una part important del sector centra la seva activitat en la investigació, desenvolupament i fabricació de productes destinats a l'ús militar.

3.- Indústria d'armes: les armes no són ni béns de consum (neveres), ni béns de producció (tractors). La proporció amb la que s'incorporen els imputs és diferent que als altres sectors. Les armes no entren en competència (només les lleugeres). La majoria es fabriquen en sèries molt petites.

4.- Comerç d'armes: es tracta fonamentalment d'un comerç Nord (venedors)-Sud (compradors). És un comerç opac (no hi ha transparència) ja que s'amaga el tipus de producte i la destinació, perquè en molts cops és a països en conflicte embargats internacionalment.

Els comerç d'armes està concentrat. Un exemple són les compres que fa el Pentàgon, concentrades sobretot en tres empreses (60%):

- Boeing-McDonnellDouglas (aerospacial)
- Lockheed Martin (míssils)
- Raytheon (radars)

Últimament està prenent molta importància Carlyle, propietat de la família Bush, d'en Major, coneguts d'en Cheney, Baker i ex-primers ministres del sud-est asiàtic.

La segona indústria més gran del món és la d'Europa: European Aeronautic Defence and Space Company (EADS), formada per Gran Bretanya, Itàlia, l'estat Espanyol i Alemanya. Té parts de propietat pública i d'altres de privada.

L'any 1987 el comerç d'armes era de 50.000 milions de dòlars. El principal venedor/subministrador d'armes era la URSS. Els principals compradors eren: Índia, Israel, Iraq i Iran.

Les últimes dades del SIPRI diuen que el comerç d'armes en l'actualitat mou 27.000 milions de dòlars. Estats que tradicionalment compraven, ara són fabricants (la transferència de tecnologia fa que ara les fabriquin ells mateixos). Actualment el 60% de les vendes les fan els EUA. Els compradors d'ara són Aràbia Saudí, Omar, Qatar, Kuwait, Bahrein, Emirats Àrabs Units, i estats del sud-est asiàtic com Japó, Corea del Sud, Taiwan, Tailàndia i Filipines.

Actualment, hi ha control sobre les armes nuclears i les biològiques, però no n'hi ha amb les armes convencionals i les tecnologies de doble ús. El 80% de les exportacions violen els tractats internacionals de països a qui no es pot vendre armes per guerres, violació dels drets humans...

- El cas espanyol del cicle armamentista:

Durant la dictadura, l'estat Espanyol no era un estat típicament armamentista. Franco temia més l'enemic interior que l'exterior, i per això era un model d'exèrcit territorial (fer por a la gent amb militars passejant pel carrer).

Bàsicament, el cicle armamentista espanyol comença amb l'entrada d'Espanya a l'OTAN (30 de maig de 1982). El juliol de 1982 el Congrés aprova una llei per dotar d'armament les Forces Armades, que està per sobre els pressupostos. Té durada fins l'any 1998. Aquesta llei preveu que cada any es pot augmentar el 2,2% del pressupost (a part de la inflació) en les següents partides: Personal, Manteniment i Inversions. Però la partida d'Inversions incrementa un 4,4%, cosa que provoca la reducció en personal, mitjançant la jubilació de militars, i per tant, els sous passen a pagar les pensions. Una altra despesa que es treu del pressupost de defensa són les llistes de reclutament, que passen a encarregar-se'n els ajuntaments.

La indústria espanyola d'armes: Fins fa uns anys hi havia empreses públiques i privades. Entre les públiques hi havia Santa Bàrbara, actualment privatitzada, que subministrava a l'exèrcit de terra. L'altra empresa era Bazán, de vaixells, que es va fusionar amb Astilleros Españoles i es va crear IZAR. La tercera és Construcciones Aeronáuticas S.A., que subministra a l'exèrcit de l'aire i ha entrat en el consorci EADS. L'empresa que subministra tecnologia a aquestes tres és INDRA, SA. El sector privat està especialitzat en armes lleugeres: Unión Española de Explosivos, dirigida per un grup financer holandès.

Actualment a l'estat espanyol hi ha 30.000 persones ocupades en la indústria d'armament.

3.- Indra

Indra és la companyia espanyola líder en Tecnologies de la Informació i Sistemes de Defensa amb unes vendes de 1.079 M€ el 2004.

Les seves línies de negoci són: les tecnologies de la informació (TI), la simulació i sistemes de manteniment (SIM/SAM) i equips electrònics de defensa (EED).

Indra té presència en més de 40 països, sobretot Europa i EUA, a través de seus i delegacions.

3.1.- Seus i delegacions:

La seu central de la companyia és a Alcobendas.

Indra també té seus a: Madrid, Alcobendas, Torrejón de Ardoz, Bilbao, València, Barcelona i Sevilla.

La seu d'Indra a la ciutat de Barcelona es troba al barri del Poblenou. Concretament està situada a l'avinguda Diagonal 188-218, prop de la plaça de les Glòries.

En el mateix edifici també hi ha la seu de Indra Sistemas de Seguridad.

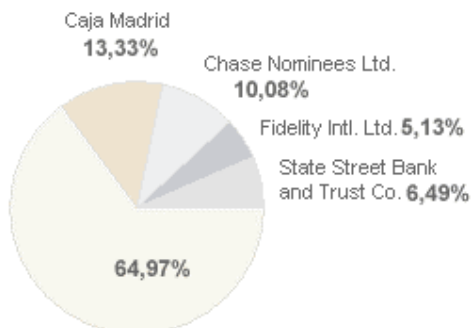
Indra també té una filial, anomenada Europraxis que té seus a Barcelona i Madrid.

Indra també té delegacions a: Alemanya, Brasil, Argentina, Chile, Xina, Portugal, Venezuela i Estats Units d'Amèrica.

3.2.- Accionistes:

Els principals accionistes de la companyia són: Caja Madrid (13,33%), Chase Nominees Ltd (10,08%), State Street Bank and Trust Co. (6,49%) i Fidelity International Ltd (5,13%).

Fins al 1999 el Banco Zaragozano també era un dels principals accionistes.

3.3.- Govern corporatiu:

El govern corporatiu d'Indra o Consell d'Administració està format per 12 consellers:

- President executiu: Javier Monzón
- Els vice-presidents: Manuel Soto i Carlos Vela (de Caja Madrid) i Humberto Figarola.
- El conseller executiu: Regino Moranchel.
- Els vocals: Francisco Moure (de Caja Madrid), Juan Carlos Ureta, Manuel Azpilicueta, Francisco Constans, Isabel Aguilera, Joaquín Moya-Angeler i Pedro Ramon y Cajal.

3.4.- Història:

El desembre de 1992 es fusionen els Grups CESEL, S.A. i l' "Empresa Nacional de Electrónica y Sistemas" (INISEL). L'any següent, INDRA englobava els negocis d'un ampli grup d'empreses, procedents tant del sector públic com del sector privat. El principal accionista era la SEPI-Sociedad Española de Participaciones Industriales.

El març de 1999, la companyia és va privatitzar.

Des de l'any 2000 ha creat filials en estats com EUA, Xina, Portugal i Brasil, entre d'altres. Indra ha estat patrocinadora del Fòrum Universal de les Cultures de Barcelona 2004 i vol instal·lar una seu al districte tecnològic 22@ de Barcelona.

Indra participa en diverses àrees de negoci:

-Tecnologies de la Informació (TI) estructurat en els mercats de les assegurances, indústria i el comerç, les telecomunicacions, trànsit, administracions públiques, processos electorals i defensa i forces de seguretat.

-Simulació i sistemes automàtics de manteniment (SIM/SAM).

-Equips Electrònics de Defensa (EED).

3.5.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra:

INDRA consta com a membre del Fòrum Social i Empresarial, segons la web del Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra (www.upf.edu/consellsocial).

INDRA consta com a membre de l'associació d'empreses i institucions 22@Network, segons es publica a la web d'aquesta associació (<http://22bcn-6670-1.hostings.nexica.net/>).

3.6.- Relació amb la indústria militar:

Indra ocupa la 88ena posició en el rànking mundial d'empreses armamentístiques (*Kalegorria nº0-Abril 2002*).

Indra és la principal empresa espanyola en electrònica de defensa i és una de les tres principals empreses espanyoles en el mercat de defensa (després de EADS-Casa i Izar Construcciones Navales)

Segons la web d'Indra (www.indra.es) "*Indra suministra sistemas basados en tecnología propia a los Ministerios de Defensa de diferentes países en los cinco continentes y participa en los principales consorcios y programas multinacionales del sector.*"

Indra participa en la construcció de sistemes electrònics per a míssils, com el METEOR, que constitueix el sistema d'armament dels avions EF2000, RAFALE i GRIPEN.

Indra participa en el projecte de desenvolupament dels sistemes de manteniment del caçabombarder europeu Eurofighter (amb un valor de 53 milions €).

Desenvolupa el projecte de fabricació dels míssils Standard SM-2 per a les fragates F-100, i els míssils Evolved Seasparrow.

S'encarrega de construir els simuladors per a l'avió de combat Harrier AV-8B, amb un contracte de 8 milions € firmat amb la US Navy.

La companyia també ha arribat a un acord amb la companyia aeronàutica nordamericana Boeing pel desenvolupament i producció de la nova generació de sistemes de manteniment dels avions de combat F-18 de la US Navy (marina de l'exèrcit dels EUA).

Indra també ha equipat els sistemes de comunicació per satèl·lit pel Quartel de la OTAN a Espanya i ha desenvolupat la xarxa de comandament i control de la defensa antiaèria de l'exèrcit espanyol per valor de 177,3 milions €.

Indra ha desenvolupat els sistemes d'intel·ligència i guerra electrònica pels avions C14, T21, T10 i P3.

Participa en el projecte de simuladors pel carro de combat Leopard, i en el programa dels sistemes de control de l'avió militar de transport A-400M.

Indra ha creat un radar portàtil per a la localització d'objectius en l'anomenat projecte ARINE.

Indra equiparà a les corbetes K-130 de l'exèrcit alemany amb els sistemes de defensa electrònica per un valor de 20 milions €.

També s'ha encarregat del manteniment dels bancs de prova d'aviònica i dels simuladors de vol per a les aeronaus a la base naval de Rota (Cadiz).

Indra va firmar el setembre del 2003 el contracte marc de simulació amb la US Navy anomenat Training Systems Contract II (TSC II) que té un pressupost de 3.000 milions d'euros. Aquest contracte permet a la companyia oferir els simuladors d'avions i helicòpters que la US Navy necessitarà pels propers 5 anys. En aquest contracte Indra va ser la única empresa no nord-americana escollida.

Els principals clients d'Indra són: les forces armades espanyoles, la OTAN, US Navy, la Marina italiana, la Marina francesa i la Marina alemanya.

El 21% dels ingressos d'Indra de l'any 2004 van ser del sector de *Defensa y Fuerzas de Seguridad*.

Indra forma part del **Círculo de Tecnologías para la Defensa y la Seguridad** (http://www.fue.es/ACTIVIDADES/TECNOLOGIA/t_presentacion.asp) i és membre de l'**Asociación Española de Fabricantes de Armamento y Material de Defensa y Seguridad (AFARMADE)** (www.afarmade.com).

notícia diari **El Periódico** (28/09/2003)

notícia del diari **La Razón** (27/07/2003)

noticia de **La Gaceta de los Negocios** (18/04/2003)

4.- GTD – Ingeniería de sistemas y de software

INGENIERIA DE SISTEMAS
Y DE SOFTWARE

GTD Ingeniería de Sistemas y de Software, fundada el 1987, és una de les companyies europees més importants en enginyeria de Sistemes i de Software en sectors com: espai, defensa, aeronàutica, indústria, ciència i telecomunicacions.

GTD forma part de la BAIE (Barcelona Aeronàutica i Espai).

La BAIE és una associació creada per empreses del sector aeroespacial, l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i el Ministerio de Ciencia y Tecnología.

4.1.- Seus i delegacions:

La seu central de GTD es troba al barri del Poblenou de la ciutat de Barcelona; concretament al passeig Garcia Faria.

GTD-Ingenieria de Sistemas y de Software també té delegacions a Madrid, València, Zaragoza, Pamplona, Guaiana Francesa, França i EUA.

4.2.- Govern corporatiu:

- President: Ángel Ramírez
- Conseller delegat: Carlos Kinder
- Departament de Business: Rafel Rodríguez
- Director Financer: Matteo Bertuzzi
- Director de Recursos Humans: Marcelino Coll.

4.3.- Filials:

GTD posseix el 100% de GTD-Sistemas Industriales i GTD-Sistemas de Informació. Té les filials: GDI, Dynamics, Nexyane, MSDS i ADOOA

4.4.- Història:

GTD Ingeniería de Sistemas y de Software es va crear el 1987 (s'anomenava Teledata) el seu principal accionista, fins el 1992, va ser la societat de capital risk Proelsa (controlada per la Diputació de Barcelona).

El 1990 l'empresa va tenir el primer projecte en el sector espacial (centre de llançament pel Ariane 5 de la ESA-Agència Europea de l'Espai a la Guaiana francesa).
Va començar a obrir les seves delegacions: Zaragoza(1991), França(1996), Madrid (1999), Pamplona (2000) i la nova delegació al Poblenou de Barcelona (2002).
El 1998 va començar la seva activitat en el sector de la Defensa.

4.5.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra:

GTD i GTD-Sistemas Industriales consten com a membres de l'associació d'empreses i institucions 22@Network, segons es publica a la web d'aquesta associació (<http://22bcn-6670-1.hostings.nexica.net/>).

4.6.- Relació amb la indústria militar:

Segons diu a la web de GTD (www.gtd.es):

"GTD es una de la más avanzadas ingenierías acreditadas tanto por el Ministerio de Defensa español como por la OTAN. Su capacidad técnica se mantiene gracias a una participación activa en programas de Investigación y Desarrollo relacionados con la defensa y la seguridad."

La companyia treballa en els camps de la simulació i l'enginyeria de software aplicades en el camp militar.

Entre les àrees en les que GTD produeix productes per al sector de Defensa cal destacar:

- Sistemes d'informació: són sistemes de comandament i control per a l'Armada, les Forces Aèries i l'Exèrcit de Terra, sistemes d'informació pels serveis d'intel.ligència, sistemes de control i planificació de missions i sistemes de reconeixement d'objectius
- Software crític: digitalització d'armes, sistemes de punteria automàtica, sistemes de control de sensor i armes, detecció de mines i software embarcat per sistemes de navegació i control per a missils i vehicles aeris no tripulats (UAV).
- Simulació i entrenament: simuladors operatius, banc d'assaig, sistemes d'armes, estimació de danys, navegació i vehicles aèries.

La companyia participa en els projectes de software per a l'Eurofigther (caçabombarder europeu).

Entre els principals clients de GTD en el sector de Defensa cal destacar: Ministerio de Defensa, Izar, Santa Bárbara, General Dynamics, EADS-CASA, la policia i els serveis d'intel.ligència.

GTD-Ingenieria de Sistemas y de Software forma part del **Círculo de Tecnologías para la Defensa y la Seguridad** (www.fue.es/ACTIVIDADES/TECNOLOGIA/t_presentacion.asp) i és membre de la **Asociación Española de Fabricantes de Armamento y Material de Defensa y Seguridad (AFARMADE)** (www.afarmade.com).

5.- Siemens:

Multinacional Alemanya fundada l'any 1847 com a empresa de telègraf. Actualment té presència a més de 190 estats d'arreu del món, entre ells EUA, França, Espanya, etc...

Les vendes de l'any 2004 van ser d'un valor de 75,2 bilions d'euros, repartits en diversos sectors: Informació i comunicació, Energia, Electrodomèstics, Transports, Electrònica Mèdica i Il·luminació.

5.1.- Siemens-Espanya:

Siemens (www.siemens.es) es va instal·lar, per primer cop, a Madrid l'any 1895, com a empresa de telègraf. L'any 1910, Siemens inicia el seu camí en el sector de la indústria elèctrica, amb la compra de *La Industria Eléctrica, S.A* de Cornellà. Els anys següents l'empresa creix, fins que el 1970 es fusionen Siemens, S.A amb presència a Cornellà i Getafe, i Siemens Electromédica Española, S.A. de Madrid.

El 1980 comença la fabricació dels sistemes d'electrònica a la planta industrial de Getafe. A finals dels 90, l'àrea d'informació i comunicació pren molta importància, i Siemens esdevé una de les principals subministradores de les empreses de telefonia mòbil i fixa. En l'últim exercici econòmic (setembre de 2004), Siemens-Espanya ha obtingut una xifra de vendes de més de 2.400 milions d'euros.

5.2.- Govern corporatiu de Siemens-Espanya:

- President: Eduardo Montes Pérez
- Vicepresident: Johannes Feldmayer
- Vocals: Thomas Eckhoff, Juan Rosell Lastortras, Santiago de Ybarra y Churruca, Iñigo de Oriol e Ybarra, Andreas Lothar Heinrich Pauly, Francisco Belil Creixell i José María Aguirre González.
- Secretari del Consell: Ismael Oliver Romero
(Composició mes d'abril de 2005)

5.3.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra:

Siemens consta com a membre del Fòrum Social i Empresarial, segons la web del Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra (www.upf.edu/consellsocial).

5.4.- TECOSA (Telecomunicación, Electrónica y Conmutación, S.A):

Empresa espanyola fundada el 1966 a La Carolina (Jaén).

El 1979 Siemens compra una participació de Telecomunicación, Electrónica y Conmutación, S.A. (TECOSA), i l'any 1993 n'adquireix la totalitat de la companyia.

5.5.- Relació amb la indústria militar:

TECOSA té un sector dedicat a Defensa, i segons diu la web de la companyia (www.tecosa.es):

“Desarrollamos las soluciones complejas, flexibles y fiables que demanda el sector de la Defensa y de las Fuerzas de Seguridad del Estado tanto del Estado Español como de la OTAN.

Dada nuestra relación comercial con el Ministerio de Defensa, la compañía también ha obtenido la actualización de la certificación de calidad militar, de acuerdo con la nueva normativa OTAN PECAL 2110/2120. ”

TECOSA és una de les empreses que participa en el programa militar Leopard, encarregat, entre d'altres projectes, de perfeccionar el carro de combat Leopard II.

Estabilizador electrónico y conjunto de mando y control para el carro de combate Leopard II

En el sector de la defensa aèria, TECOSA produeix el software i els elements de processament necessaris pels sistemes de comandament i control aeri, com poden ser sensors, mètodes de control de missions, de plans de vol, etc...

Pel que fa als simuladors militars, l'empresa diu en la seva web: *“TECOSA proporciona a la Fuerzas Armadas un valioso sistema para prepararse ante difíciles situaciones, la simulación, una línea de productos que abarca desde la instrucción sobre el armamento básico, hasta el entrenamiento completo de la tripulación, para así alcanzar el nivel pelotón.”*

TECOSA també s'encarrega de la seguretat perimetral i dels accessos de moltes instal·lacions (dependències, centres remots, etc.) militars i de la guàrdia civil de l'estat espanyol.

Entre els productes militars també hi ha equips de criptografia, de guerra electrònica, així com estudis de viabilitat i definició de requeriments de nous sistemes.

Els principals clients de Telecomunicación, Electrónica y Conmutación, S.A. (TECOSA) són la *Subdirección General de Servicios Técnicos y Telecomunicaciones del Ministerio de Defensa*, el *Cuartel General del Ejército de Tierra*, el *Cuartel General del Ejército del Aire*, el *Cuartel General del Estado Mayor*, la *Dirección General de la Guardia Civil* i el *Cuartel General de la OTAN en España*.

TECOSA forma part del **Círculo de Tecnologías para la Defensa y la Seguridad** (www.fue.es/ACTIVIDADES/TECNOLOGIA/t_presentacion.asp) i és membre de la **Asociación Española de Fabricantes de Armamento y Material de Defensa y Seguridad (AFARMADE)** (www.afarmade.com).

6.- T-Systems

T - -Systems - - -

T-Systems International és una filial de la multinacional alemanya Deutsche Telekom. És una companyia dedicada a les tecnologies d'informació (TI) i les tecnologies de la comunicació (TC).

T-Systems està present en 24 països de tot el món i té una plantilla de 43.000 empleats. L'any 2004 va facturar 10.500 milions d'euros. La seu central de T-Systems International és a Frankfurt (Alemanya).

La denominació de T-Systems a l'estat espanyol és T-Systems ITC Services España S.A. i té seus a Madrid i Barcelona. Va començar les seves operacions el febrer del 2001.

Els ingressos de T-Systems-Espanya el 2004 van ser de 227 milions d'euros i té 2.245 empleats a l'estat espanyol.

6.1.- Govern corporatiu de T-Systems España (Consell executiu):

- Conseller Delegat i Director General: Ginés Alarcón.
- Director de Recursos Humans: Joan Anton Catalá.
- Directora Financiera: Concha Hidalgo.
- Directora General del sector públic i sanitat: Pilar Conesa.
- Director de Comunicacio, Marketing i Relacions Externes: Carles Peyra.
- Directora General de la Zona Centre - Sector Banca i Assegurances: Camino Rodríguez.
- Director de IT/TC Operations Manager: Antoni Serra.
- Director General de Systems Integration: Jordi Viñallonga.
- Director del departament Legal: Joan Jordana.

6.2.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra:

T-Systems és membre de l'associació d'empreses i institucions 22@Network, segons es publica a la web d'aquesta associació (<http://22bcn-6670-1.hostings.nexica.net/>).

Ginés Alarcón, conseller delegat i director general de T-Systems, també és el president de l'associació 22@Network.

6.3.- Relació amb la indústria militar:

T-Systems treballa en el sector de la defensa; en la web de la companyia (www.t-systems.es) es diu:

“Defensa y Aeroespacial son sectores innovadores de alta tecnología que juegan un rol decisivo en el desarrollo de la economía nacional e internacional.”

“T-Systems comprende las especiales necesidades del mercado tecnológico de defensa. Como proveedor one-stop, ofrecemos un completo rango de servicios de alta tecnología, IT y telecomunicaciones específicos para el sector. T-Systems diseña, desarrolla y gestiona la ingeniería, y el sistema de planificación de recursos de la compañía (ERP). Diseñamos las especificaciones, desarrollamos y realizamos el test en tiempo real del software para sistemas de aviación.”

T-Systems forma part del **Círculo de Tecnologías para la Defensa y la Seguridad** (www.fue.es/ACTIVIDADES/TECNOLOGIA/t_presentacion.asp).

7.- Grupo AGBAR

Holding format per més de 230 empreses i present en diversos estats d'Amèrica, d'Europa i Àsia (dóna servei a més de 37 milions de clients), que es dedica a tots els àmbits relacionats amb els serveis a la col·lectivitat: cicle integral de l'aigua, salut, certificació i inspecció, construcció i instal·lacions, transport i manteniment, entre d'altres.

El Grupo AGBAR té més de 30.000 empleats, uns ingressos d'explotació superiors als 2.656 milions d'euros i uns beneficis de 198 milions d'euros (any 1994).

7.1.- Història:

- L'any 1867 es va fundar a Lieja la Compagnie des Eaux de Barcelone.. Paral·lelament, pel 1871, es va crear S.A. Empresa Concesionaria de Aguas Subterráneas del Río Llobregat.
- El 1881, la Compagnie des Eaux de Barcelone va ser adquirida per capital francès, que va constituir a París la Société Générale des Eaux de Barcelone.
- El 1919, inversors catalans van adquirir la societat francesa, que des d'aleshores va passar a denominar-se Sociedad General de Aguas de Barcelona.
- El 1961, S.A. Empresa Concesionaria de Aguas Subterráneas del Río Llobregat canvia la seva denominació per Compañía Industrial del Llobregat.
- El 1975 la Compañía Industrial del Llobregat va passar a ser la Corporación Financiera AGBAR fins al 1983. En aquesta data, la seva denominació quedarà fixada com Corporación AGBAR. En aquesta empresa s'inclouen sectors econòmics tan diversos com l'abastament d'aigua potable, sanejament o construcció, per la qual cosa va ser l'inici del que es coneixerà com Grup AGBAR.
- El 1985, Aigües de Barcelona va constituir el holding Aplicaciones del Agua S.A.
- El 1992, AGBAR va absorbir Corporación AGBAR i Aplicaciones del Agua. Totes les empreses es constitueixen com a grup gestor de serveis públics. El Grup AGBAR amplia el seu servei en nous sectors.
- El 1999 el Grupo Agbar entra en el mercat xinès del cicle integral de l'aigua de la ma de Emos, que passa a anomenar-se Aguas Andinas el 2001 i que presta serveis a més de 5.000.000 d'habitants.

7.2.- Accionistes (dades de l'octubre de 2005):

Els principals accionistes d'AGBAR (Aigües de Barcelona) són: HISUSA (Holding de Infraestructuras y Servicios Urbanos S.A.) que té el 47,20 % d'accions.

HISUSA està controlada per Ondeo Services (51%) i La Caixa Holding (49%).

Un altre accionista és el grup francès Suez Lyonnaise des Eaux (1,5%), l'empresa Torreal, S.A. (participació indirecta de senyor Juan Abelló Gallo) amb un 6,65%, KEBLAR de Inversiones SICAV, S.A. (2,5%), ALAZÁN Inversiones 2001 SICAV, S.A (2,5%) i el 39,65% restant està a la borsa.

7.3.- Govern Corporatiu (Consell d'Administració):

- President: Ricard Fornesa i Ribó * (* és l'actual president del grup "La Caixa").
- Vicepresidents: Gérard Mestrallet i Jordi Mercader Miró.
- Consellers: Philippe Brongniart, Enric Corominas i Vila, Jean-Louis Chaussade, Feliciano Fuster Jaume, Bernard Guirkinge, Miquel Noguer i Planas, Joan Rosell i Lastortras, Joan Antoni Samaranch i Nueva Compañía de Inversiones, S.A (representació física Juan Abelló Gallo).

7.4.- Relació amb la Universitat Pompeu Fabra:

AGBAR consta com a membre del Fòrum Social i Empresarial, segons la web del Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra (www.upf.edu/consellsocial).

7.5.- EMTE:

Grup empresarial format per una vintena de companyies fundat el 1961, i que des del 2003 té com a principal accionista AGBAR.

EMTE (www.grupemte.com) s'encarrega del desenvolupament de serveis integrals d'enginyeria, instal·lacions electromecàniques, tecnològiques, químiques i elèctriques.

L'any 2004, EMTE tenia una plantilla de 2.050 persones i uns beneficis nets de 13 milions d'euros i una xifra de negocis de 328 milions d'euros.

7.6.- Relació amb la indústria militar:

EMTE té una filial anomenada **EMTE-Sistemas** dedicada a la integració de sistemes.

EMTE Sistemas és una empresa creada de la fusió de UNITEK (United Technology S.A.) i AEROMAR TELECOMUNICACIÓN S.A.; empreses del Grup EMTE.

Aquesta filial ofereix serveis d'enginyeria, subministrament, instal·lació, integració i manteniment de sistemes.

EMTE Sistemas treballa en molts camps: Telecontrol, Telecomunicacions, Seguretat i Tecnologies de la Informació, Sistemes Aeronàutics, Sistemes per a la Defensa, Instrumentació i Control de Processos, Vigilància i Control del Mediambient i Gestió Tècnica d'Instal·lacions.

Govern corporatiu d'EMTE-Sistemas:

- Director General: Antonio Martín Soto
- Subdirector General (Barcelona): Josep Grau Tomás
- Subdirector General (Madrid): José Antonio de las Peñas

- Conseller Delegat: Carles Sumarroca
- Director Financer: Daniel Ibars Buira
- Director Desenvolupament Corporatiu: José M^a. Ojea Vega

EMTE-Sistemas participa en projectes per a ús militar.

Segons la seva web (www.emtesistemas.com): "EMTE-Sistemas *disposa de les certificacions ISO 9001 i PECAL sèrie 100 per al seu sistema de gestió de la qualitat i ISO 14001 per al seu sistema de gestió mediambiental, està classificada com a Empresa Contractista de l' Estat i Empresa Consultora o de Serveis, i està registrada per la **DGAM del Ministeri de Defensa***".

* DGAM significa *Dirección General de Armamento y Material*, i és l'organisme encarregat de gestionar el material bèl·lic que utilitza el Ministeri espanyol de Defensa.

A la web d'EMTE-Sistemas, on dedica un apartat als sistemes per a la defensa, també es diu: "*Les inversions en Defensa i FSE en el nostre país han passat durant l'última dècada per diverses vicissituds relacionades amb el nostre potencial econòmic i la situació geopolítica.*"

EMTE SISTEMAS no ha estat aliena a aquesta evolució i ha procurat adaptar-se en cada moment a les necessitats del país en aquelles àrees de la seva activitat que comprenen el disseny, la instal·lació i el manteniment".

Entre els productes destinats al mercat de defensa que produeix aquesta empresa cal destacar:

- Sistemes de navegació aèria
- Comunicacions radio tàctiques i estratègiques
- Sistemes de radiolocalització i vigilància
- Sistemes de comandament i control
- Criptografia

Els principals clients d'EMTE-Sistemas són el Ministeri de Defensa espanyol, els quaters generals espanyols de l'Aire, de Terra i de la Armada.

EMTE-Sistemas també destaca a la seva web (www.emtesistemas.com) que "*cal anomenar especialment els esforços que la nostra firma dedica a l'ASSEGURAMENT DE LA QUALITAT i a la SEGURETAT INDUSTRIAL, conceptes que considerem determinants per a garantir els elevats nivells de disponibilitat i fiabilitat que exigeixen les **Forces Armades i policials***".

8.- Altres empreses

Altres empreses que tenen alguna vinculació amb la indústria militar i tenen certa relació amb la UPF, ja sigui a través del Fòrum Social i Empresarial, l'Associació 22@Network o la I Fira d'ocupació de la Universitat Pompeu, són:

8.1.- Informàtica El Corte Inglés:

Empresa espanyola (www.ieci.es) que entre els serveis que ofereix hi figuren “*soluciones para la defensa*”. Informàtica El Corte Inglés participa en el programa militar SICONDEF (Sistema de Información Conjunta de la Defensa) i subministra material informàtic al Ministeri de Defensa espanyol.

Informàtica El Corte Inglés és membre de l'associació d'empreses i institucions 22@Network (<http://22bcn-6670-1.hostings.nexica.net/>).

8.2.- Accenture:

Multinacional amb presència a l'estat espanyol, que segons la seva web (www.accenture.es) té un sector dedicat a la defensa: “*Electrónica y Alta Tecnología: Ofrece servicios a empresas de todos los sectores incluidos **defensa** y aeroespacial, software, electrónica de consumo, ordenadores y equipo de oficina, semiconductores, equipo de telecomunicaciones, redes y almacenamiento y subcontratación*”.

Accenture és propietària de l'empresa Coritel (www.coritel.es), creada l'any 1984.

Un dels principals clients de Coritel és el Ministeri de Defensa espanyol.

Aquesta empresa va rebre, el 21 d'octubre de 2003, un dels màxims certificats de qualitat que atorga el SEI (Software Engineering Institute), organisme fundat pel Ministeri de Defensa dels EUA, per tal de poder col·laborar amb el Pentàgon Nord-americà.

Informació extreta de la web d'Accenture:

(<http://www.accenture.com/xd/xd.asp?it=esweb&xd=locations%5Cspain%5Cprensa%5C2003%5Ccoritel.xml>)

Accenture i Coritel són dues companyies que van participar en la I Fira d'Ocupació de la Universitat Pompeu Fabra (www.anticsupf.net/upfeina).

9.- Fòrum Social i Empresarial

El dia 20 de juny del 2005 es va constituir el Fòrum Social i Empresarial vinculat al Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra (www.upf.edu/consellsocial).

Els principals objectius d'aquest Fòrum són:

- “ **Col·laborar en el disseny de programes acadèmics bàsics o complementaris, d'especialització o d'extensió universitària. En especial, en els continguts pràctics i/o metodològics relacionats amb les aptituds i les actituds del futur professional i en aquells de caràcter transversal o multidisciplinar.**
- *Assessorar en la promoció, l'avaluació i el seguiment de la inserció laboral dels titulats, en la formalització de convenis, la borsa de treball o les pràctiques a empreses.*
- **Potenciar la col·laboració de les empreses en els programes de recerca i de desenvolupament científic i/o tecnològic de la Universitat.**
- **Ajudar a establir convenis de transferència tecnològica entre les empreses del Fòrum empresarial i la UPF.**
- *Assessorar en l'organització de conferències, jornades o presentacions d'empreses, en col·laboració amb els centres, departaments i instituts de la Universitat.”*

Les lleis que legitimen aquest Fòrum Social i Empresarial són la LOU (Ley Orgánica de Universidades) i la LUC (Llei d'Universitats de Catalunya).

Empreses que participen en aquest Fòrum: (actualització del 5 de setembre de 2005)

ABERTIS	GENERALITAT DE CATALUNYA
ADVOCATS ROCA	GRUP FERRER
AGBAR	GRUP PLANETA
AGÈNCIA PATROCINI I MECENATGE	GRUPO SANTANDER
AJUNTAMENT DE BARCELONA	INDRA
BALAGUÉ CENTER	ITALTEL
BARCELONA ACTIVA	KPMG INTERNATIONAL
BAYER	LA CAIXA
BOEHRINGER INGELHEIM	LA VANGUARDIA
CAIXA DE CATALUNYA	LABORATORIS DR. ESTEVE
CAMBRA DE COMERÇ	M.C. ASOCIADOS
CHUPA CHUPS	MEDIAPRO
CODORNIU	MINISTERIS
CORPORACIÓ CATALANA DE RÀDIO I TV	NOVARTIS FARMA
CUATRECASAS	NUTREXPA, S.A.
DANONE	PORT DE BARCELONA
DELOITTE	PRICEWATERHOUSECOOPERS
DIPUTACIÓ DE BARCELONA	PROUS SCIENCE
ECHEVARRÍA & ASOCIADOS	SANOFI-AVENTIS
ERNST & YOUNG	SIEMENS
FIRA DE BARCELONA	SONY ESPAÑA
GARRIGUES	TELEFÒNICA

* En negreta estan senyalades les empreses amb vinculacions clares amb la indústria militar.

10.- Associació d'empreses i institucions 22@ Network

El passat 15 de juny es va presentar el 22@ Network –Associació d'Empreses i Institucions 22@Barcelona–. (<http://22bcn-6670-1.hostings.nexica.net>).

La Universitat Pompeu Fabra participa en aquesta associació empresarial, en qualitat de membre directiu, ja que, està present en el districte 22@ a través del projecte Parc Barcelona Media (Campus Audiovisual de Ca l'Aranyó).

"24 empreses del 22@ Network buscan dinamitzar el Poblenou

ANDREA WAHR - Barcelona

Con 24 empresas e instituciones integrantes, que buscan contribuir al desarrollo del distrito conocido como 22@, se presentó ayer en el Instituto Catalán de Tecnología la plataforma 22@ Network.

La asociación se plantea como objetivos la colaboración entre sus integrantes, al tiempo que dinamiza el barrio del Poblenou. Ginés Alarcón, presidente de 22@Network, dijo que las empresas han tomado una decisión importante al instalarse en la zona, ya que la conforman como un espacio que transformará toda Barcelona. "Éste no es un espacio sólo para las empresas; es para las personas que viven y trabajan aquí". afirmó.

El alcalde de Barcelona, Joan Clos, explicó que el distrito 22@ es un territorio que concentra empresas con tecnología puntera no sólo de Barcelona, sino también de España, y que la transformación del barrio industrial es "un programa único en Europa".

Entre las iniciativas que dirigirá la entidad se cuentan proyectos de comunicación digital, uno de educación, un edificio para las pequeñas empresas -que se inaugurará en 2007- y un plan de acogida para emprendedores.

*Las empresas y entidades que integran la **junta directiva de 22@Network** son **GTD- Ingenierías de Sistemas y de Software**, Grup Auna, **Indra Sistemas**, Infonomia, el Instituto Catalán de Tecnología, **T-Systems**, la Universitat Oberta de Catalunya y la **Universidad Pompeu Fabra**.*

Una veintena de personas de la asociación de vecinos de Poblenou, que se opone al derrumbe del antiguo complejo industrial de Can Ricart, protestaron ayer por lo que consideran especulación y pérdida de las señas de identidad del barrio."

EL PAÍS - 16-06-2005

Entre els membres d'aquesta associació hi figuren diverses empreses amb interessos en la indústria militar:

- INDRA.
- GTD- Ingeniería de sistemas y de software.
- Informática El Corte Inglés.
- T-Systems.

Els principals objectius d'aquesta associació d'empreses i institucions són (art.2 dels Estatuts de l'associació 22@ Network):

- "- Participar activament en la promoció econòmica i social del districte 22@Barcelona com un entorn territorial innovador i d'alt contingut en coneixement.*
- Constituir entorns físics o virtuals que facilitin l'establiment de relacions de cooperació entre les empreses, institucions i administracions que actuen en l'entorn territorial del 22@."*

11.- La cultura de la pau a la Universitat Pompeu Fabra

La Universitat Pompeu Fabra té entre els seus principals objectius “*formar ciutadans responsables i compromesos amb els valors del civisme*”.

En els estatuts de la Universitat es diu que “*els seus òrgans de govern (de la UPF), han de donar plena efectivitat als principis de llibertat, democràcia, justícia, igualtat, independència, pluralitat i solidaritat*” (art.3) i que la Universitat té com a fi “*fomentar el pensament crític i la transmissió dels valors cívics i socials propis d'una societat democràtica*” (art.4).

Per tant, segons els estatuts, la UPF obrarà en el foment dels valors cívics i democràtics, i en conseqüència, es defensarà la pau, com a valor principal de les societats democràtiques.

Però la defensa de la pau no només es fixa com a objectiu en els estatuts. En els últims 2 anys s'han aprovat en el màxim òrgan de representació de la Universitat Pompeu Fabra, el claustre, dues mocions que fan referència a l'oposició a la indústria i investigació militars, i per tant, el claustre universitari s'ha manifestat, repetides vegades, en defensa de la pau i en contra de les guerres.

“Sessió del Claustre universitari del dia 13 de maig del 2004:

9.4. S'aprova per 75 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció la moció següent:

El Claustre de la Universitat Pompeu Fabra manifesta el seu rebuig davant l'astronòmica quantitat de recursos que es destinen, tant a nivell mundial com a l'Estat espanyol, a la recerca i desenvolupament amb finalitats militars, i crida a l'opinió pública a obrir un debat sobre aquest tema.

Demana la transferència dels recursos que es dediquen a R+D militar a la investigació civil, i per tant demana al Govern i al Parlament espanyols un augment dels pressupostos per recerca civil a costa dels destinats a investigació militar.

Insta al Consell de Direcció d'aquesta Universitat a què difongui la realitat actual sobre la recerca amb finalitats militars, i a què promogui en tots els àmbits, dintre de les seves possibilitats, l'esmentada transferència de la totalitat dels recursos de la R+D militar a la civil.

Sessió del Claustre universitari del dia 12 d'abril del 2005

1. S'aprova per 58 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions la següent moció del Claustre:

El Claustre insta a l'Ajuntament de Barcelona, en cooperació amb el moviment veïnal, entitats cíviques i socials i persones reconegudes pel seu treball en favor de la resolució de conflictes i de la pau, a examinar la relació entre la indústria d'armaments i les empreses que sol·licitin llicència d'activitats al Districte 22@BCN.

El Claustre insta a l'Ajuntament de Barcelona perquè denegui les llicències d'instal·lació i activitat en el Districte 22@ a les empreses vinculades als grups industrials que tenen el desenvolupament armamentístic en el seu àmbit d'activitat, malgrat que es presentin com a empreses de l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació.”

Extret de l'apartat “claustre universitari” del campus global de la web de la Universitat Pompeu Fabra (www.upf.edu)

Com a última mostra de suport al foment de la pau, el passat curs acadèmic (2004-2005) la Universitat Pompeu Fabra va atorgar ajuts econòmics per poder assistir a la “*Conferència General de Pau, celebrada a Betlem i organitzada pel PEACE Programme de la UNESCO*”.

12.- Fomentar els valors democràtics i socials des de la Universitat

Valors com la llibertat, la igualtat, la justícia, els drets humans o la democràcia només són possibles quan regna la pau.

En la societat actual, on els conflictes es resolen de forma violenta, on la producció i venda d'armament augmenten cada dia, on els abusos i la discriminació no cessen i on s'aboca a l'individu a un món competitiu i insolidari; la pau és un dels valors més necessaris per tal de resoldre les desigualtats i poder exercir els drets civils i socials propis d'una societat democràtica i lliure.

Ja que la Universitat és un dels principals llocs on es duu a terme la formació intel·lectual dels joves i on es configura la seva visió del món, és important que des d'aquest centre s'eduqui en defensa de la pau, i es respectin i fomentin els valors democràtics i socials que permeten construir una societat lliure i igualitària.

Donat que la defensa dels valors democràtics i socials que la Universitat Pompeu Fabra (com s'explica en l'apartat anterior) diu fer, és una farsa, ja que, com s'ha explicat en aquest dossier, la UPF manté relacions acadèmiques, associatives i comercials amb empreses vinculades a la indústria militar, i per tant, totalment contràries als valors que la Universitat diu fomentar i defensar.

I per tal, que la Universitat Pompeu Fabra faci un pas endavant en la defensa i foment dels valors democràtics i socials.

Exigim:

1.- La creació d'una comissió, formada per membres del personal docent, estudiants i membres del PAS, que investigui la relació que tenen amb la indústria militar les empreses que mantenen alguna col·laboració (acadèmica, comercial, associativa, etc...) amb la Universitat Pompeu Fabra.

2.- Que es trenqui tota col·laboració amb les empreses vinculades als grups industrials que tenen el desenvolupament armamentístic en el seu àmbit d'activitat, malgrat que es presentin com a empreses de l'àmbit de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació.

3.- La redacció d'un codi ètic que tingui com a objectiu fixar els criteris que la Universitat Pompeu Fabra utilitzarà per tal d'establir col·laboracions (acadèmiques, comercials, associatives, etc.) amb empreses. La redacció d'aquest codi ètic ha de sortir de la participació directa de tota la comunitat universitària (personal docent, PAS i estudiants), i ha de basar-se en la defensa dels valors democràtics i socials, com són la llibertat, la igualtat, el respecte als drets humans, la justícia i la pau.

14.- Bibliografia

- Publicacions periòdiques:

- La Razón 27 de juliol de 2003.
- El Periódico 28 de setembre de 2003.
- El Periódico 09 de novembre de 2003.
- KaleGorria (nº 0- abril 2002)
- El Triangle (nº 666 - 19 gener 2004)
- La Gaceta de los Negocios 18 d'abril de 2003

- Recursos electrònics:

- Indra: <http://www.indra.es>
- GTD-Ingenieria de Software y Sistemas: <http://www.gtd.es>
- T-Systems: <http://www.t-systems.es>
- Aigües de Barcelona (AGBAR): <http://www.agbar.es>
- EMTE –Sistemas: <http://www.emtesistemas.com>
- Grup Emte: <http://www.grupemte.com>
- Siemens <http://www.siemens.es/>
- TECOSA <http://www.tecosa.es/>
- Informàtica El Corte Inglés: <http://www.ieci.es/>
- Accenture: <http://www.accenture.es/>
- Coritel: <http://www.coritel.es/>
- Ministerio de Defensa: <http://www.mde.es>
- Defensa- Revista internacional de ejércitos, armamento y tecnología:
<http://www.defensa.com>
- Federation American Scientist: <http://www.fas.org>
- Boicot Preventiu: <http://www.boicotpreventiu.org>
- Asociación Española de Fabricantes de Armamento y Material de Defensa y Seguridad:
<http://www.afarmade.com>
- Círculo de Tecnologías para la Defensa y la Seguridad:
http://www.fue.es/ACTIVIDADES/TECNOLOGIA/t_presentacion.asp
- Cinco Días: <http://www.5dias.com>
- Universitat Pompeu Fabra: <http://www.upf.edu>
- Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra: <http://www.upf.edu/consellsocial>
- 22@ Network –Associació d'Empreses i Institucions 22@Barcelona–:
<http://22bcn-6670-1.hostings.nexica.net>
- I Fira d'ocupació de la Universitat Pompeu Fabra: www.anticsupf.net/upfeina